

DET var omtrent to Aar efter, en tidlig Sommermorgen i Sol og Stille. Københavnsdamperen stod Fjorden ind efter en rolig Fart over Kattegat. Der sad endnu kun en enlig Mand paa Promenadedækket, en Mand, der tydeligt nok havde Sorgen til Rejsekammerat. Han havde vendt sig mod Land og fulgte med Øjnene et Par kresende Maager men saae dem ikke. Hans Tanker var bundet andet Sted. Det var Johannes Gaardbo.

Han var paa Vej til et kirkeligt Repræsentantmøde i Viborg og havde valgt at gøre Rejsen med Randersdamperen, fordi han vidste, at de andre københavnske Deltagere i Mødet, deriblandt Pastor Stensballe, vilde tage over Aarhus. Han havde desuden hørt, at man paa Sejladsen ind i Fjorden kom saa tæt forbi Favsingholm, at man kunde se Gaarden fra Skibet.

Landet stod igen foran en Valgkamp, og det Møde, han skulde over til, havde væsenlig et politisk Formaal. Allerede længe havde Stensballe arbejdet paa at styrte den tyrstrupske Regering, der ikke var ham tjenstvillig nok. Det var just blevet oplyst, at han en Tid havde plejet Underhandlinger med Tyrstrups egen Kirkeminister, lille Provst Broberg, som under hele sin Ministertid hemmelig havde konspireret mod sin Chef. Men da det gik op for Broberg, at det